

muzikalnemu človeku, ki posluša po sili ob tem razmrevarjenji idealno lepe skladbe. I Chopin trpi v tem oziru veliko nasilstva, ko se n. pr. igrajo njegove melanholične poezije polne mazurke à la Wiener-walzer.

Veliko je poklicanih, a malo izvoljenih. Nikjer to morda v toliko ne velja, kakor baš pri igranju na klavirju. To naj bi si tudi dobro premislila vsaka mati. Če pa njena hči nima naravnost izrecnega talenta za glasbo, če vse kaže, da ne bode nikdar več nego prav diletantska diletantka v najhujšem pomenu besede, naj je rajši ne sili h klavirju. Naj ji omisli rajši tamburico ali citre ali kako slično godalo, ki se izkaže bolj hvaležno nego klavir, na kojem le malokatera doseže resnih uspehov.

Danica.

Uveneli šopek.

Uvenel šopek tu ležiš,
usehli so ti pestri cveti.
Ti nem — pa glavno me učiš,
da vse minljivo je na sveti.

In vendar nauk tvoj je kriv:
Če mine vse, in vse preneha,
ljubezni ogenj bode živ,
naj žalost je ali uteha.

Pavel Dolenec.

Roža.

Spisal prof. Julij plem. Kleinmayr.
(Konec.)

ravi simbol veselja bila je »roža« Antonu Martinu Slomšku, ki našteva v neki »Štajerski« tri rože — rastline in to: lilijo, katero primerja nedolžnosti, rožmarin, znamenje zvestobe, ker je zelen »od veka do veka« in »rožo v gartelnu«, ki mu je »roža veselja«.

V znamenje »slasti in solz« je »roža« Gregorčiču in Kastelcu. Prvi pravi, da naj nastane iz njegove tuge seme, ki porodi rožice in

«Deve zorne, dečki zali
Brali bodo rože te,
V kite bodo jih spravljali
Devali jih na srce».

V pesni: »Njega ni« poda deklica mladeniču, ki odhaja, cvetko lepo, ki je rastla v njenem vrtu. Plela je na vrtu rože, bila zadovoljna in pesni je pela — a sedaj ne poje več tako, kajti: